

Som nævnt ovenfor rummer det foreslåede stk. 3 i § 8 F en nærmere afgrænsning af, hvad der skal forstås ved erhvervsmæssig virksomhed. Det nævnes her, at der ved erhvervsmæssig virksomhed bl. a. skal forstås drift, udlejning og bortforpagtning af fast ejendom.

Dette skal dog ikke omfatte de typiske ejerboliger, der omfattes af reglerne om procentvis lejeværdiberegning. Efter den foreslåede § 8 G skal drift og udlejning af en fast ejendom, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, ikke anses for erhvervsmæssig virksomhed, i det omfang ejendommen tjener til bolig for en ejer og eventuelt tillige benyttes til udlejning af enkelte værelser til beboelse m. v. Det samme skal gælde i det omfang ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, frugtplantage eller planteskole, tjener til bolig for ejeren.

Efter forslaget skal renteudgifter således anses for private renteudgifter, når de er afholdt i forbindelse med erhvervelse af ejerbolig i én og tofamiliehuse, ejerlejligheder, stuehuse til landbrug m. v. og andre såkaldte »blandede« ejendomme, dvs. ejendomme, der både benyttes til bolig for ejeren og anvendes erhvervsmæssigt, og som højst indeholder to selvstændige lejligheder.

I det omfang en sådan ejendom indgår som led i ejerens selvstændige erhvervsvirksomhed eller anvendes til udlejning (bortset fra udlejning af enkelte værelser til beboelse, lager eller lignende anvendelse, der ikke i nævneværdig grad ændrer ejendommens karakter) må ejendommen efter hovedreglen i § 8 F, stk. 3, anses for benyttet til erhvervsmæssig virksomhed.

Den nævnte regel i § 8 G skal efter forslaget omfatte én- og tofamiliehuse (og ejerlejligheder), hvorimod en ejer af en egentlig udlejningsejendom med tre eller flere lejligheder kan anse gæld, der er stiftet for at erhverve ejendommen m. v., for fuldt erhvervsmæssig, også i tilfælde, hvor ejeren selv har bolig i ejendommen.

For stuehuse på landbrugsejendomme m. v. samt for ejerens bolig i et tofamiliehus eller en »blandet« ejendom med højst to selvstændige lejligheder fastsættes lejeværdi af bolig i egen ejendom i 1980 efter procentreglerne, idet vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, 5 eller 6, i lov om vurdering af landets faste ejendomme foretager en fordeling af ejendomsværdien for den pågældende ejendom på ejendommens stuehus eller ejerbolig og på den øvrige ejendom. For énfamiliehuse og ejerlejligheder foretages der dog kun fordeling af ejendomsværdien, hvis den erhvervsmæssige benyttelse er væsentlig.

Ejendomme, for hvilke der er foretaget sådan vurderingsfordeling, vil normalt være omfattet af reglerne i den foreslåede § 8 G, idet ejeren bebor en del af ejendommen og anvender resten af ejendommen i sin erhvervsvirksomhed eller til udlejning.

Lån, som ejeren har anvendt til anskaffelsen af en sådan ejendom, må derfor antages at være medgået dels til at erhverve boligen og dels til at erhverve resten af ejendommen (den erhvervsmæssige del). Ved bedømmelsen af, hvor stor en del af sådanne lån der kan anses for erhvervsmæssige, kan ligningsmyndighederne tillægge den af vurderingsrådet foretagne fordeling af ejendomsværdien for ejendommen betydning ved fordelingen af gælden på erhvervsgæld og privat gæld.

Hvis en ejendom, som nævnt i § 8 G, er i samveje mellem flere ejere, må renteudgifter vedrørende ejendommen for den enkelte ejer anses for private i det omfang, de kan henføres til hans bolig i ejendommen.

Til § 1, nr. 2, 3 og 4

Efter de gældende regler i ligningslovens § 17 A kan morarenter af skatter samt af told- og forbrugsafgifter ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Dog kan renter af visse nærmere omtalte skatter og afgifter (frigørelsesafgift, særlig indkomstskat, arveafgift m. v.), hvormed der er bevilget henstand, fradrages ved indkomstopgørelsen.

Fra skattepligtige personer foreslås det nu, at disse henstandsrenter kun skal give grundlag for et fradrag i de beregnede skatter efter kildeskattelovens § 36 A. Forslaget bygger på det synspunkt, at skyldige personlige skatter må anses for en privat gældsforpligtelse.

For selskaber og dødsboer skal disse henstandsrenter fremdeles kunne fradrages i den skattepligtige indkomst.

De foreslåede ændringer i ligningslovens §§ 17 og 18 er rent redaktionelle.

Til § 2

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 210 af 23. maj 1979 (personfradrag for pensionister og forhøjelse af gebyrer) er omtalt således i Folketingstidende 1978-79: Spalte 4251, 4729, 10417, 10590; tillæg A, spalte 2089; tillæg B, spalte 769 og tillæg C, spalte 419.